

18. И тозь часъ паднѣхъ отъ очи-тѣ му като люспи, и тутакси прогледа; и станѣ та ся кръсти;

19. А като похапнѣ, добы силѣ. И прѣсѣдѣ Савлѣ нѣколко дни съ ученицы-тѣ въ Дамаскѣ.

20. И отъ тозь часъ проповѣдуваше по съборища-та Христа, че той е Сынъ-тѣ Божій.

21. И всички които го чувахъ, дивяхъ ся и казувахъ: Не е ли тойзи който погубяше въ Иерусалимѣ тѣзи които призовавахъ това име? и тука за това бѣ дошелъ, да ги закара вързаны при първо-священници-тѣ.

22. А Савлѣ ся укрѣпяваше повече, и надпираше Иудей-тѣ които живѣяхъ въ Дамаскѣ, като доказуваше че тойзи е Христосъ.

23. И когато ся минѣхъ нѣколко дни, наговорихъ ся Иудей-тѣ да го убіѣтъ;

24. И това тѣхно наговаряніе станѣ извѣстно на Савла; и вардахъ порты-тѣ дѣня и нощя, за да го убіѣтъ.

25. Но ученицы-тѣ го зѣхъ прѣзъ нощъ и го спуснѣхъ прѣзъ стѣнѣ-тѣ съ кошче.

26. И като дойде Савлѣ въ Иерусалимѣ, стараяше ся да ся при-дружи съ ученицы-тѣ; но всички ся бояхъ отъ него, понеже не вѣрувахъ че е ученикъ.

27. А Варнава го зѣ, та го доведе при апостолы-тѣ и расказа имъ какъ е видѣлъ Господа въ пѣть-тѣ, и че му е говорилъ, и какъ въ Дамаскѣ е проповѣдувалъ съ дързновеніе въ име-то Исусово.

28. И вхождаше и исхождаше съ тѣхъ въ Иерусалимѣ, и дързновенно проповѣдуваше въ име-то на Господа Исуса;

29. И говоряше и прѣпираше ся съ Еллинисты-тѣ; а тѣ гледахъ да го убіѣтъ.

30. *Това* като разумѣхъ братія-та, заведохъ го въ Кесаріѣ и отпратихъ го въ Тарсъ.

31. И тогазь по всичкѣ Иудейѣ и Галилеѣ и Самаріѣ церкви-тѣ имахъ миръ, и назидвахъ ся и ходяхъ въ страхъ Господень, и съ утѣшеніе-то на Святаго Духа умножавахъ ся.